

Sygn. akt I ACz 1826/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko: **T. P. i M. F. (poprzednio P.)**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 23 kwietnia 2012 r., sygn. akt X GNc 487/02

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił jako spóźniony sprzeciw pozwanej M. F. od nakazu zapłaty z dnia 7.03.2002 r., uprzednio oddalając jej wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Sąd Okręgowy podkreślił, że przywrócenie terminu po upływie roku od jego upływu jest możliwe jedynie w wyjątkowych przypadkach, a wskazane przez pozwaną okoliczności – pozostawienie spraw związanych z przesyłką sądową ojcu wraz z którym pozwana prowadziła działalność gospodarczą - świadczą o tym, że nie tylko nie zachodzą wyjątkowe okoliczności ale wręcz wskazują, że pozwana ponosi winę w uchybieniu terminu do wniesienia sprzeciwu

W zażaleniu na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana zarzucając naruszenie art. 168 k.p.c. i art. 169 § 2 i 4 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i „wydanie postanowienia o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Prawidłowość zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu, warunkowana jest poprawnością wydanego postanowienia o oddaleniu wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, a zatem z uwagi na

podniesione przez skarżącą zarzuty konieczne jest zbadanie zasadności oddalenia wniosku o przywrócenie terminu w oparciu o art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy oddalając wniosek pozwanej wskazał, że powołane przez skarżącą okoliczności - wprowadzenie jej w błąd przez ojca co do treści pisma z Sądu i roszczeń strony powodowej – nie tylko nie mogą być uznane za okoliczności wyjątkowe o jakich mowa w art. 169 § 4 k.p.c. ale nawet nie mogą być uznane za okoliczności niezawinione o jakich mowa w art. 168 § 1 k.p.c. Z oceną tą należy się zgodzić.

Niewątpliwie pozwana nie zachowała minimum wymogów jakie stawia się osobie dbającej należyście o własne interesy, nie zapoznając się z treścią korespondencji otrzymanej z sądu. Z kolei gdyby przyjąć, że powierzyła wszelkie sprawy związane z działaniami spółki cywilnej drugiemu wspólnikowi (ojcu) - w tym także sprawy związane z roszczeniami kierowanymi do wspólników przez stronę powodową - to konsekwencje ewentualnego nieprawidłowego działania drugiego wspólnika obciążają pozwaną.

Podkreślić należy, że pozwana osobiście odebrała przesyłkę z sądu zawierającą nakaz zapłaty na kwotę 497.411,57 zł, w takiej sytuacji brak zainteresowania biegiem sprawy sądowej, szczególnie gdy jak twierdzi pozwana nie zgadzała się na zawarcie umowy rodzącej tak poważne konsekwencje majątkowe, trafnie został przez Sąd Okręgowy oceniony jako rażące niedbalstwo.

Mając powyższe na uwadze należało podzielając stanowisko Sądu Okręgowego zażalenie pozwanej oddalić stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

bp